

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4131/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божицара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Игњатовић, адвокат из ..., против тужених ТК „Раднички“ Ниш ГО Црвени Крст и ББ, чији је заједнички пуномоћник Владислав Радосављевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1511/19 од 03.04.2019. године, у седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1511/19 од 03.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 13266/2015 од 15.11.2018. године, ставом првим одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезу да тужиоцу на име дуга по основу зајма солидарно исплате и то: по признаници бр. 5 од 08.08.2005. године 975.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.08.2006. године па до исплате, по признаници бр. 6 од 14.08.2005. године износ од 888.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 13.08.2006. године па до исплате и по признаници бр. 9 од 22.12.2005. године 2.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.12.2006. године па до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка од 227.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1511/19 од 03.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 22.07.2015 године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 3.863.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 120,1305 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 32.156,70 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић